

ինչ լսեմք և գիտեմք, ոչ տարբեր ինչ են կարծիք և այլոց
մեծաց և գլխաւոր աթոռոց, որք առաքելական և առա-
քելաւանդ շաւղովք ընթանան։ Նոյն եղեւ և Առաքելական
Սրբոյ Եկեղեցւոյս առաքելահիմն աթոռոյդ երջանկայիշա-
տակ Գահակալացն գործ և հրաման, և նոյն լիցի անշուշտ
և Աստուածարեալ Կաթողիկոսիդ Ամենայն Հայոց կանոն
գործոց անյեղին Եւ Եկեղեցիս մեր Սուրբ և ուղղափառ
որ ի պէսպէս վիշտս և հալածանս, ի տագնապս և տա-
ռապանս նահատակեալ, իւրոյ նախնական հաւատոյն և
իւրոյ հնաւանդ կանոնաց պահպանութեամբ մնաց ցարդ-
հաստատուն, զնոյն պահեսցէ և առյապայն զշաւիդ գործոց
և վայելեացէ զարդիւնս բարեաց։

Մատչիմք վերստին ի համբոյր ո. աջոյդ և ի հայցուած
օրհնութեանդ և Էմք Վեհաշնորհ Հայրապետիդ մերոյ,
խոնարհ որդիք։

Մադաֆրա արքեայիսկոպոս Պատրիարք Կ. Պոլոյ

Մեսրովք արքեպիս.	Սիւքիասեան	Գրիգորիս արքեայ. Յովհաննեսիսան
Վահրամ Եպիսկոպոս	Մանկունի	Գաբրիէլ Եպիս. Ճեփահիրնեան
Մովսէս Եպիս.	Կեօմրիւննեան	Ղեւնդ Վարդ. Կուրեան
Գրիգորիս Վարդ.	Պալաքեան	Տէր Կարապէտ Սեբեանց
Սահմակ Ինն.	Տէր Սարգսեան	Միքայէլ Քահանայ Աւճեան
Կարապէտ Քահանայ Սանտալիսան	Գրիգոր Քահանայ Ճեպինեան	Հմայեակ Քահանայ Էթակրնեան

— ՀՀ ՀՀ —

Նորին Մրազնագոյն Օծութիւն

Վեհ. Տ. Տ. ՄԿՐՏԻՉ ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍ ամենայն Հայոց
և Ծայրագոյն Պատրիարք համազգական Մայր-Աթոռոյ
ի Ա. Էջմիածին

ԱՍՏՈՒԱԾԱՐԵԱԼ Ա. ՀԱՅՐԱՊԵՏ

Ընկալեալ զկոնդակ Վեհ. Ա. Օծութեանդ ընդ հա-
մարաւ 1156, և տեղեկացեալ Բարձր հրամանաց Վեհա-
պետիդ, կոչեցաք զեպիսկոպոսունս և զժայրագոյն վարդա-

պետս ի խորհուրդ՝ վասն կրկին ամօւսնութեան այրիացեալ քահանացից:

Ի ժողովի անդ ընթերցաւ Կոնդակ խնամածու Հօրդ հասարակաց, և ակնածանօք լուեալ զառաջարկութիւնն որ ի նմա՝ խորհուրդ ի միջի առեալ քննեցաք զինդիրն պարագայիք, համեմատեցաք զայն ընդ օրէնս եկեղեցւոյ և գտաք հակառակ օրինաց, ուստի և համամիտ և համաձայն որոշեցաք ամեներին զգուշանալ ի բակելոյ զցանկ:

Գիտէ Ա. Օձութիւն Զե՞ս զի հնազանդութեամբ և պահպանութեամբ օրինացն յաջողի բարեկարգութիւնն և խաղաղութիւն, զի օրէնք հիմնեալ են ի վերայ փորձառութեան. պարտ է պահել զայն ըստ ամենայն պահանջեալ պալմանացն, լուծանելով զմին յօրինաց՝ լուծանին մի ըստ միոջէ ամենեքեան:

Արդ՝ ըստ խոհական և իմաստուն կարգագրութեան եկեղեցւոյ՝ այրի քահանայք պատոպարեսցին ի վանորայս, և որդեակը նոցա խնամեսցին յեկեղեցւոյ քրիստոնէական հոգածութեամբ, որով անվիթ պահին օրէնք, որբութիւն կրօնի և յարգ պաշտօնէից նորա, զի արժանիք և պատկառանք եկեղեցականաց յողջախոհութեան և ի սրբութեան վարուց կայանայ, ժողովուրդն իրաւամբ պահանջէ սրբութիւն ի պաշտօնէից Ա. Կրօնին, նոյն իսկ պատճառ խորշելոյ ծխականաց ի քահանայից իւրեանց թերես անսրբութիւն նոցա իցէ և ոչ այրիութիւնն. իսկ անժուժեկարն հրաժարեսցին ի պաշտօնէն, զի մի պատճառ կօրութեան հոգւոց Բազմաց և ինքեանց լինիցին:

Զայս խորհուրդ մեր մատոցանելով Արքազան Հայրապետիդ և մատչելով ի համբոյր Ա. Աջոյդ.

Մնամք Ալօրարար

Պատրիարք Ա. Երուսաղեմի

Յառարքիւն Արքեպիսկոպոս